

Âşık Her Gece Kaç Parçaya Bölünür Kim Bilir

— kul mehmet · 23 Temmuz 2024

Âşık Her Gece Kaç Parçaya Bölünür, Kim Bilir?

“Leyla da sen, Mevla da... Ha Davut’un sapanında, ha Câlut’un kafasında... Taş olduktan sonra. Aşk ikiye ayrılırmış, ama âşık her gece kaç parçaya bölünür, kim bilir? Âşık, şaraptan içmeyince dilsiz olur. Hadi içelim âşık, sessizce harabede, kalplerimizin yankısıyla...”

Sönmez Korkmaz kardeşimin yukarıdaki eserinde “âşık her gece kaç parçaya bölünür, kim bilir?” duygu dolu sözleri beni derinden etkileyerek bu yönde yazmaya başladım. Derin duyguları kaleme alan kardeşime teşekkürler ediyorum.

Aşk, insanın ruhunu derinlemesine sarsan, kalbinin en gizli köşelerine dokunan bir duygudur. Her gece, âşık olan kişi, aşkın yoğunluğuyla kaç parçaya bölünür, kim bilir? Sevdi için ne düşünür? Ona dünyasında mutluluklar sunmak için çabalarken kaçta bölünür onu yazmaya çalışacağım. Belki de her gece, kalbinin bir parçası sevdiğinin hayaliyle yanar, diğer parçası ise onun yokluğunun acısıyla kavrulur. Aşk, insanı hem yücelten hem de derin bir hüzne boğan bir iksirdir.

Âşık, her gece sevdiği ile her an olur onunla yatar onunla kalkar, onunla geçirdiği anıları tekrar tekrar yaşar. Bu anılar, bazen tatlı bir tebessümle, bazen de gözyaşlarıyla süslenir. Her gece, âşık olan kişi, sevdiğinin yokluğunda kaç parçaya bölündüğünü hisseder. Kalbinin her bir köşesi, sevdiğinin adını fısıldar, onunla dolup taşar.

Aşk, insanı dilsiz bırakır, kelimeler boğazında düğümlenir. Şaraptan içmeyen âşık, sessizliğin derinliklerinde kaybolur. Her gece, âşık olan kişi, sevdiğinin hayaliyle sarhoş olur, onunla birlikte harabede(onsuz aşksız gönül harabedir) sessizce içmek ister. Kalplerinin yankısıyla dolan bu harabe, aşkın en derin izlerini taşır.

Aşk, insanı her gece yeniden doğurur, yeniden parçalar. Her gece, âşık olan kişi, sevdiğinin hayaliyle kaç parçaya bölündüğünü hisseder. Bu parçalanma, aşkın en derin ve en acımasız yanıdır. Ancak, bu parçalanma aynı zamanda aşkın en güzel yanıdır. Çünkü aşk, insanı her gece yeniden doğurur, yeniden sevdirebilir.

Melankolinin gölgesinde, âşık olan kişi, sevdiğinin yokluğunda kaybolur. Her gece, kalbinin derinliklerinde bir boşluk hisseder, bu boşluk sevdiğinin yokluğuyla dolup taşar. Aşk, insanı hem yücelten hem de derin bir hüzne boğan bir iksirdir. Ve her gece, âşık olan kişi, bu iksirin etkisiyle kaç parçaya bölündüğünü hisseder.

Sessizce(gönül harabesinde) harabede, kalplerinin yankısıyla dolan bu anlarda, aşkın en derin izleriyle baş başa kalır. Her yudumda, sevdiğimiz hayaliyle sarhoş olur, onunla birlikte bu harabede kaybolur. Kalplerinin yankısı, aşkın en derin ve en güzel yanını hatırlatır. Ancak, bu yankı aynı zamanda aşkın en güzel yanıdır. Çünkü aşk, insanı her gece yeniden doğurur, yeniden sevdirebilir.

Aşkın Bölünme Halleri

Tutku, aşkın en yoğun ve ateşli halidir. Sevdiğine karşı duyulan derin arzu ve heyecan, âşık olan kişinin kalbini ateşler. Ancak, âşık olan kişi, bu tutkunun sevdiğinden ona yansıyor yansımayacağı telaşındadır. Her gece, bu tutkunun ona yansıyor yansımayacağını düşünerek, kalbinin derinliklerinde bir umut ve endişe karışımı hisseder. Aşk, insanı hem yücelten hem de derin bir hüzne boğan bir iksirdir. Ve her gece, âşık olan kişi, bu iksirin etkisiyle kaç parçaya bölündüğünü hisseder.

Sadakat, aşkın temel taşlarından biridir. Sevdiğine duyulan bağlılık ve güven, aşkın derinliğini artırır. Âşık olan kişi, sevdiğine sadık kalmak için her türlü fedakârlığı yapar. Ancak, bu sadakatin karşılıklı olup olmadığını bilmek, âşık olan kişinin en büyük endişesidir. Her gece, sevdiğinin de aynı sadakate ona bağlı olup olmadığını düşünerek, kalbinin derinliklerinde bir huzur ve kaygı karışımı hisseder. Aşk, insanı hem yücelten hem de derin bir hüzne boğan bir iksirdir. Ve her gece, âşık olan kişi, bu iksirin etkisiyle kaç parçaya bölündüğünü hisseder.

Fedakârlık, aşkın en saf ve en derin yönlerinden biridir. Âşık olan kişi, sevdiği için her türlü fedakârlığı yapmaya hazırdır. Kendi isteklerinden vazgeçer, sevdiğinin mutluluğunu ön planda tutar. Ancak, bu fedakârlığın karşılıklı olup olmadığını bilmek, âşık olan kişinin en büyük telaşlarından biridir. Her gece, sevdiğinin de aynı fedakârlığı yapıp yapmayacağını düşünerek, kalbinin derinliklerinde bir umut ve endişe karışımı hisseder. Aşk, insanı hem yücelten hem de derin bir hüzne boğan bir iksirdir. Ve her gece, âşık olan kişi, bu iksirin etkisiyle kaç parçaya bölündüğünü hisseder.

Fedakârlıkla sana gelen benim ey yârim,
Canlılıkla sende bana dön
Yüreğimdeki ateşle, aşkla
Gözlerimdeki umutla,
Sana geldim, ey sevgilim,
Sende bana gel salınarak nazınla

Her adımında senin için, sana yürüyorum
Her nefesimde senin adını anıyorum
Sen de bana dön,
Canlılıkla, aşkla,
Kalbimdeki sevdanın ışığıyla, aydınlansın yollarımız

Şefkat, aşkın en yumuşak ve en dokunaklı yönlerinden biridir. Âşık olan kişi, sevdiğine karşı derin bir şefkat ve merhamet duyar. Onun acılarını paylaşmak, ona destek olmak, aşkın en derin izlerini taşır. Ancak, bu şefkatin karşılıklı olup olmadığını bilmek, âşık olan kişinin en büyük endişelerinden biridir. Her gece, sevdiğinin de aynı şefkati ona duyup duymadığını düşünerek, kalbinin derinliklerinde bir umut ve endişe karışımı hisseder. Aşk, insanı hem yücelten hem de derin bir hüzne boğan bir iksirdir. Ve her gece, âşık olan kişi, bu iksirin etkisiyle kaç parçaya bölündüğünü hisseder.

Şefkatinle sar beni, ey sevgilim,
Yüreğimdeki yaraları iyileştir
Gözlerindeki sıcaklıkla, sar beni
Ruhumu huzura kavuşsun
Her dokunuşunda,
Kalbimdeki acıları dindir
Şefkatinle sar beni, ey sevgilim,
Birlikte varalım, sonsuzluğa

Romantizm, aşkın en büyüleyici ve en tatlı yönlerinden biridir. Âşık olan kişi, sevdiğine karşı derin bir romantizm hisseder. Küçük sürprizler, özel anlar ve duygusal ifadelerle sevdiğini mutlu etmeye çalışır. Ancak, bu romantizmin karşılıklı olup olmadığını bilmek, âşık olan kişinin en büyük telaşlarından biridir. Her gece, sevdiğinin de aynı romantizmi ona duyup duymadığını düşünerek, kalbinin derinliklerinde bir umut ve endişe karışımı hisseder. Aşk, insanı hem yücelten hem de derin bir hüzne boğan bir iksirdir. Ve her gece, âşık olan kişi, bu iksirin etkisiyle kaç parçaya bölündüğünü hisseder. Aşk, karşılıklı destek ve dayanışmayı gerektirir. Sevdiğine zor zamanlarında destek olmak, onun yanında olmak, aşkın en güçlü yönlerinden biridir.

Gözlerinde kaybolduğum an,
Kalbimde bir ateş yanar
Her nefesimde sen varsın,

Her anımda seninle doluyum
Ellerin ellerimde,
Dünya durur, zaman donar
Sadece sen ve ben,
Aşkın en saf haliyle yaşarız
Gecenin sessizliğinde, doğansın gönlüme
Kalbim senin adını fısıldar
Yıldızlar bile kıskanır,
Bizi aşkımızı, sevgili
Her gülüşünle dokunuşunla,
Ruhum huzuru bulur
Seninle geçen her an,
Bir ömre bedel olur sevgili

Düşünür hoş naif güzellik aşk kokan kelimeleri yârine söylemek için mesela... Gözlerinde kaybolduğum an, kalbimde bir ateş yanar. Her nefesimde sen varsın, her anımda seninle doluyum. Seninle geçen her saniye, hayatımın en değerli anı olur. Ellerini tuttuğumda, dünyadaki tüm dertler yok olur. Seninle olmak, bir rüyanın içinde kaybolmak gibi. Gözlerindeki ışık, karanlık gecelerimi aydınlatır. Seninle her şey daha güzel, daha anlamlı. Seninle birlikte, sonsuzluğa yürümek istiyorum(şiiri konuşmaya döker her şekilde dizeleri döker yârin gönlünün eteklerine).

Her sabah uyandığımda, yanımda senin olduğunu bilmek, bana güç veriyor. Seninle paylaştığım her an, kalbimde derin izler bırakıyor. Gülüşün, ruhumu okşayan bir melodi gibi. Seninle konuşmak, en güzel şiirleri dinlemek gibi. Seninle birlikte, hayatın tüm zorluklarını aşabileceğimi inanıyorum...

Seninle geçirdiğim her an, bir ömre bedel. Seninle birlikte, geleceğe umutla bakıyorum. Seninle olmak, hayatın en güzel hediyesi. Seninle birlikte, her şey mümkün. Seninle birlikte, her şey daha parlak, daha canlı. Seninle birlikte, aşkın yollarında yürümek istiyorum.

İşte âşık maşukuna karşı kaçta bölünür daha bilinmez, maşukta elbette âşığı için çabalar gece gündüz. Derken aşkla gelen her şey hoştur cefası da sefası da bunu bilir âşık bölünür bölündükçe çoğalır çünkü aşktan gelen her şey hoştur, cefası da sefası da. Aşk, insanın kalbinde derin izler bırakan, ruhunu saran bir duygudur. Âşık olan kişi, sevdiği için her türlü zorluğa katlanır, çünkü bilir ki aşkın getirdiği mutluluk, tüm acıları unutturur.

Âşık, sevdiğinin bir gülüşüyle dünyaları unuttur, bir bakışıyla tüm dertlerini geride bırakır. Sevdiğiyle geçirdiği her an, hayatının en değerli anıdır. Aşkın cefası, bazen ayrılık, bazen özlem, bazen de kavuşamamanın getirdiği acıdır. Ancak, âşık olan kişi için bu acılar bile hoştur, çünkü bu acılar, sevdiğine olan bağlılığını ve sevgisini daha da derinleştirir.

Aşkın sefası ise, sevdiğiyle birlikte olmanın verdiği huzur ve mutluluktur. Sevdiğinin yanında olmak, onunla aynı havayı solumak, aynı anları paylaşmak, âşık için en büyük mutluluktur. Aşk, iki kalbin bir araya gelmesi, iki ruhun birbirine karışmasıdır. Bu birliktelik, âşık olan kişiye tarifsiz bir huzur ve mutluluk verir.

Aşıktan gelen her şey hoştur, çünkü aşk, insanın kalbini ve ruhunu besleyen, ona hayat veren bir duygudur. Âşık olan kişi, sevdiği için her türlü zorluğa katlanır, çünkü bilir ki aşkın getirdiği mutluluk, tüm acıları unutturur. Aşk, cefasıyla da sefasıyla da insanı büyüten, olgunlaştıran, ona hayatın gerçek anlamını öğreten bir duygudur.

Birde kardeşimin bu dizeleri beni derinden etkiledi birkaç sözde bunun için ben söyleyeyim.
Pergel olan âşıktan doğru çizgi çıkmaz ki... Cetvel gibi doğru olan pergel gibi açılmaz.

Pergel olan âşıktan doğru çizgi çıkmaz ki... Pergel, daireler çizen bir araçtır ve bu nedenle düz bir çizgi çizemez çizmesi de mümkün olamaz. İşte âşık olan bir kişinin mantıklı ve düz bir yol bazen izleyemeyeceğini-bu dışarıda aşkı bilmeyenlerin tespiti olarak-, duygularının ve hislerinin karmaşıklığı içinde hareket edeceğini ifade eder. Aşk, mantığın ötesinde, duyguların ve hislerin hâkim olduğu bir durumdur. Âşık olan kişi, bazen mantıksız veya beklenmedik davranışlar sergileyebilir, hayata akılla bakan insanlar, gönülle bakana görünce haliyle şaşırarak “deli” diyecekler “veli” olan kişiye...
“Cetvel gibi doğru olan pergel gibi açılmaz. Cetvel, düz çizgiler çizen bir araçtır ve belirli bir doğruluk ve netlik sağlar. Ancak, cetvelin pergel gibi daireler çizmesi mümkün değildir. Bu da, mantıklı ve doğru olan bir kişinin, aşkın karmaşıklığını ve duygusal derinliğini tam anlamıyla kavrayamayacağını ifade eder. Mantık ve doğruluk, aşkın getirdiği duygusal dalgalanmaları ve belirsizlikleri anlamakta yetersiz kalabilir. Bu sözler, aşkın doğasının mantıkla tam olarak anlaşılamayacağını ve aşkın, duyguların karmaşıklığı içinde yaşandığını vurgular. Aşk, bazen mantıksız gelse de akla, o akıl ki zevki sefanın peşinde dünya çıkarı için insanı koştururken ve beklenmedik olabilir, ancak bu onun güzelliğini ve derinliğini oluşturmasına engel olamaz, aşk gelince akıl uçar gider yerinden, vesselam.

Mehmet Aluç